

at er Trangen stor paa Landet, saa er den større i Byerne, og særlig er den stor i Kjøbenhavn, men saa forekommer det mig, at det er en mærkelig Maade at løse Spørgsmaalet paa, at man indskrænker den Ret, Købstæderne og Kjøbenhavn nu have til at bevilge Midler til Støtte af Skolebespisningen, i en Lov, hvis væsentligste Formaal synes at være det at fremme denne. Jeg kan, saaledes som Forslaget nu foreligger, ikke se rettere, end at det med Hensyn til Løsningen af Spørgsmaalet om Skolebørns Bespisning for Byernes Vedkommende maa betegnes som et absolut Tilbageskridt; jeg maa derfor meget beklage, at jeg ikke ser mig i Stand til at stemme for det foreliggende Forslag.

S. Jensen: Da Lovforslaget om Skolebespisning var til 1ste Behandling her i Tinget, gav jeg det min Tilslutning i den Form, hvori det da forelaa. Naar jeg som Medlem af Udvalget er gaaet med til at foreslaa en Ændring i det paa to Punkter, har jeg haft en dobbelt Grund dertil. For det første den, at jeg grumme gerne vilde have Lovforslaget ført igennem. Jeg havde det Indtryk, at det let kunde blive forhindret, dersom jeg vedblivende holdt paa det i den Skikkelse, hvori det var kommet fra Folketinget. For det andet den, at jeg ikke kunde indse, at de to i Lovforslaget foretagne Ændringer havde nogen stor Betydning. Den første Ændring — og den er jo ligesom den anden vedtagen — gaar jo ud paa, at Vintertiden regnes for kun at være i 4 Maaneder, medens man efter det oprindelige Forslag, som var kommet fra Folketinget, maatte tro, at den faldt sammen med Skolehalvaaret, altsaa omfattede alle 6 Maaneder. Som Regel vil der nu vistnok heller ikke være stor Trang til Skolebespisning i Maanederne November og April. Jeg havde vel helst set, at Bestemmelsen var bleven staaende, som den oprindelig stod, fordi jeg har en god Tro baade til Kommunalbestyrelserne og til de frivillige Bestræbelser for at sætte Skolebespisningen i Gang; man vil nok selv passe paa at standse, hvis Virksomheden kan indskrænkes fra 6 til 4 Maaneder, men som sagt, jeg anser ikke denne Indskrænkning for at have stor Betydning. Hvad det andet Spørgsmaal angaar, hvorom det ærede Medlem, der nu havde Ordet (Andersen), udtalte sig, idet han sagde, at vi handle ulogisk ved den Ændring, vi have foretaget, saa kan jeg ikke være enig med ham. Jeg tror netop,

vi have handlet meget logisk. For det første har jeg aldrig kunnet vinde fuld Klarhed over, om der virkelig har eksisteret nogen lovlige Ret for Købstadkommunerne og for Resten ogsaa for Kjøbenhavns Kommune til at foretage Skolebespisning. Det har jeg aldrig kunnet vinde fuld Klarhed over, og der har foreligget Udtalelser for det modsatte. Men selv om det har været Tilfældet, indser jeg ikke, at der sker nogen stor Ulykke ved, at det herefter bliver nødvendigt for Kjøbenhavns Kommune ligesom for Landkommunerne, naar den vil lade foretage Skolebespisning, at henvende sig til en overordnet Myndighed, nemlig Ministeren, med Anmodning om at maatte gaa ud over den Halvdel, som Kommunen i ethvert Tilfælde har Ret til at give til det nævnte Øjemed. Jeg har derfor været enig med Ordføreren og det øvrige Udvalg om at indstille Forslaget til Vedtagelse i den Form, hvori det nu foreligger. Naar det ærede Medlem udtalte, at han antog, at der paa Landet ikke blot var stor, men meget stor Trang til at faa en Skolebespisning sat i Gang, saa kan jeg ikke give ham min fulde Tilslutning. Det er slet ikke saa grumme mange Steder paa Landet, hvor der er Trang til noget saadant, men det er altid godt at have Tilladelsen dertil, og enkelte Steder kan det ogsaa være nødvendigt. Jeg kan erkende, hvad det ærede Medlem udtalte, at der er meget stor Trang til Skolebespisning her i Kjøbenhavn og maaske ogsaa i de større Købstæder, men jeg tror derimod ikke, at den skal strække sig videre end til det, der her gives Tilladelse til. Og skulde der blive Trang til mere, tror jeg ikke, at der fra Ministerens Side vil være det allermindste til Hinder for, at den dertil nødvendige Tilladelse bliver givet. Endelig have vi jo ogsaa den lovgivende Myndighed, der til enhver Tid kan forandre Loven — det kunde jo maaske ogsaa blive nødvendigt at gøre en Forandring for Landets Vedkommende. I Øjeblikket vil jeg være glad ved at faa Lovforslaget vedtaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, for at der kan blive begyndt paa Landet, og jeg tror heller ikke, det vil komme til at gøre nogen Skade i Købstæderne og Kjøbenhavn.

Ordføreren (Johnsen): Naar det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Andersen) endog gentagne Gange udtalte, at der ved Lovforslaget her sker en Indskrænkning i Købstædernes og Kjøbenhavns Selvstyre, kan jeg ikke erkende Rigtigheden heraf.